

af den Beſtaffenhed, at der er Anledning til at anmode Miniſteren om at drage Omſorg for, at Tilſtale finder Sted imod de paagældende. Det er jo notoriſt godtgjort, endogsaa ved de nævnte Mænds egen Tilſtaeſe, at 7 Arbejdere under Alholm Gods ere blevne afſtedigede paa den Motivering, at det var, fordi de ved Valget i Sakſtøbing ſtemte paa Venſtres Kandidat; man afſtedigede dem ikke paa Grund af, at man var utilfreds med deres Arbejde. Vel er der ſagt, at Afſtedigelsen af nogle Arbejdere ſkulde finde Sted paa det Tidspunkt af Henſyn til Arbejdet, men efter hvad der er oplyſt i Forhørene, har Reglen i de foregaaende Aar været den, at man har afſtediget loſe Arbejdere, men forjet for at beholde de faſte. Her er der gjort en Afvigelse fra denne Regel, idet der er faſte Arbejdere, man har afſtediget, og — lad mig bruge det Udtryk — brutalt udtalt, at det var ſtet, fordi de havde ſtemt med Venſtre. Jeg tror, at alle rettænkende Mænd misbillige, naar en Arbejdsgiver ſiger til en af ſine Arbejdere: Ja, Valget har du, den giver Grundloven dig, og den kan jeg ikke tage fra dig; men vover du at ſtemme imod din Arbejdsgivers Onſte og efter din egen Mening, ſaa Gud naade dig, ſaa ſkal jeg ſørge for at gøre dig brodløs, ſaa vidt det ſtaaer i min Magt. En ſaadan Fremgangsmaade fra en Arbejdsgivers Side er jeg overbevist om finder Misbilligelse fra alle Sider her i Tinget. Udvalget mener imidlertid, at det ikke er det meſt graverende ved denne Sag, at Arbejdere ere blevne afſtedigede efter Valget, men at det, der ſærlig fortjener Paatale, er, hvad der er foregaaet Dagen før Valgdagen og under ſelve Valghandlingen. Huſmand Arild Hanſen har ſaaledes oplyſt, at Skovrider Kann under Alholm Gods Aftenen før Valget kom til ham, medens han gik og arbejdede i Skovriderens Have, og ſpurgte: „ſkal De til Valg i Morgen og ſtemme paa Nielsen-Grøn?“ Hertil ſvarede Arild Hanſen: „Ja, det kan jeg, ſom jeg vil.“ Men Skovrideren ſagde da til ham: „Saa har De vel ikke i Sindet at arbejde her i Stoven mere; jeg vil lade Dem vide, at hvis De ſtemmer paa Grøn, riſtlerer De at miſte Deres Arbejde; vi tage ogsaa vore Forholdsregler.“ En ſaadan Udtalelſe er ſaa tydelig, at ſelv den mindſt oplyſte Arbejder ikke kan tage fejl af Meningen. (Golding: Den er dum!) Det ærede Medlem for Lyngby ſiger, at den er dum; nej, den er mere end dum, den er ſtrafværdig. Jeg har for Neſten ikke noget imod, at det ærede Medlem kritiſerer Højremænds Optraeden paa en ſaadan Maade;

det intereſſerer mig ſelvfølgelig at høre. — Arbejdsmænd Niels Hanſen af Banthore har oplyſt, at Skovrider Kann kom til ham ligeledes Dagen før Valghandlingen og ſagde til ham: „Vil De ogsaa til Valg i Morgen og ſtemme paa Nielsen-Grøn?“ hvortil han ſvarede: „Ja.“ Skovrideren ſagde derefter: „Saa vil De vel ikke arbejde i Stoven mere?“ Hertil ſvarede han: „Jo, det vil jeg nok. Har jeg da forbrudt mig ſaaledes, at jeg ikke kan ſaa Arbejde?“ Skovrideren ſiger til ham: „Det kan være muligt, at der bliver taget Forholdsregler; jeg kan ikke undlade at ſige det til Dem, men naar De bliver hjemme og paſſer Deres Arbejde, ſaa fornærmer De jo ingen.“ Heller ikke den Udtalelſe er til at tage fejl af. Hvad Meningen dermed er, er tydelig og behøver ikke min Forklaring. (Afbrudt af Bluhme). Det ærede Medlem for Eſbjærg ſiger, at dette var ikke ſaa dumt. Det kan nok være, at Formen er knap ſaa ſtarp, men Realiteten er dog den ſamme. — Huſmand Sorgen Hanſen forklarer, at han ligeledes Dagen før Valget var paa Skovrider Kanns Kontor, og at denne da ſpurgte ham: „Vil De til Valg og ſtemme paa Nielsen-Grøn?“ Hertil har vedkommende ſvaret: „Det vil Tiden viſe!“ Skovrideren ſagde da til ham: „De kan gøre, ſom De vil; De kan ogsaa gaa i Stoven og ſaa Deres Dagløn.“ Men Arbejdsmændene bemærkede, at han ikke godt kunde være bekendt at blive hjemme over for dem, med hvem han ſkulde køre til Valgſtedet. Hertil ſagde Skovrideren: „De kan gøre, ſom De vil, men ſaa tage vi andre Forholdsregler.“ — En Vælger har oplyſt, at under ſelve Valghandlingen i Sakſtøbing kom Skovrider Kann ind i Fabrikant Hermannſens Lokale, inden den ſkriftlige Afſtemning var ſluttet og før enkelte af Arbejderne under Alholm Gods havde afgivet deres Stemme, og ſpurgte: „Hvor mange Grønlere er her?“ Det er maaffte en ny Parti-betegnelse, men enhver ved, at det ſigter til Venſtrefandidaten, hvis Navn var Nielsen-Grøn. Han vilde alſaa vide, hvor mange Tilhængere denne fik her. Og da der blev ſvaret ham: „Ja, vi ere Grønlere viſt alleſammen her“, ſaa oplyſer den paagældende Vælger, at Skovrider Kann da ſagde: „I Dag ſtemme I, Folk, men i Morgen ſtemmer jeg.“ Og der er nogen, der paastaar, at han belagde denne Udtalelſe med en kraftig Gd, ſom jeg ikke ſkal gentage, jeg henviser til, hvad den paagældende Afdelings Ordfører under Valgbrevens Forveſe i ſaa Henſeende har oplyſt. Skovrideren vil ikke bedtende ſig, at han har brugt denne grove Gd, og heller ikke erkende, at han i al U-